

Розглянуто і схвалено на засіданні методичної комісії швейного профілю

Протокол №____ від «____» _____ 2016 року

Автор: Коршок Тетяна Василівна

Посада: викладач спец дисциплін, спеціаліст II кваліфікаційної категорії

Місце роботи: ДПТНЗ «Кролевецьке вище професійне училище»

Назва матеріалу: Робочий зошит для лабораторно-практичних робіт з предмету «Моделювання та художнє оформлення одягу»

Обсяг матеріалу: 48 сторінок

Рецензент: Неровня Н.В., майстер виробничого навчання ДПТНЗ «Кролевецьке вище професійне училище»

Зошит розроблений відповідно до навчальної програми предмету «Моделювання та художнє оформлення одягу» з професії «Закрійник». Містить лабораторно-практичні роботи, які включають назву теми, мету, комплексно-методичне забезпечення, теоретичні відомості, порядок виконання роботи, контрольні запитання.

Рекомендовано для учнів ПТНЗ та викладачів швейного профілю.

Зміст

Вступ		
1.	Інструкція з охорони праці та безпеки життєдіяльності учнів під час виконання ЛПР.....	4
2.	Організація лабораторно-практичних робіт.....	5
3.	Лабораторно - практична робота №1. Зображення моделі одягу на фігурі людини з урахуванням законів композиції та напрямку моди.....	7-14
4.	Лабораторно - практична робота №2. Моделювання плечових виробів різних фасонів, згідно з напрямом моди	15-28
6.	Лабораторно - практична робота №3. Моделювання постільної, натільної білизни різних форм	29-40
Список використаних джерел.....		41
Додатки до ЛПР №1		42
Додатки до ЛПР №2.....		43
Додатки до ЛПР №3.....		44

Вступ

Відомо, що освіта – це процес засвоєння системи знань та пов'язаних з ними умінь та навичок, розвитку пізнавальних можливостей, формування світогляду та рис особистості. Освіта здійснюється в процесі навчання та самонавчання.

Навчання – це взаємопов'язаний процес діяльності викладача та слухачів, щодо передавання та засвоєння знань, умінь і навичок при керівній ролі викладача. Результативність процесу навчання залежить від стилю спілкування викладачів зі слухачами та впливу навколишнього середовища.

Рушійними силами навчання є його суперечності: між зростаючими вимогами суспільства до процесу навчання і загальним станом цього процесу, який потребує постійного вдосконалення; між досягнутим тим, хто навчається, рівнем знань, умінь та навичок і знаннями, вміннями й навичками, необхідними для розв'язання поставлених перед ними нових завдань; між фронтальним викладом матеріалу й індивідуальним характером його засвоєння; між теоретичними знаннями й уміннями використовувати їх на практиці та ін.

Процес навчання завжди спрямований на вирішення навчально-виховних завдань, кожне з яких характеризується дидактичною завершеністю. Обов'язковим компонентом цього процесу є практичне закріплення знань, умінь та навичок, тобто перевірка його практичної результативності.

Робочий зошит з предмету «Моделювання та художнє оформлення одягу» розроблений з метою допомоги слухачам професійно-технічних навчальних закладів у засвоєнні і закріпленні теоретичних знань предмету, формуванні вмінь та навичок творчо підходити до створення тієї чи іншої моделі одягу.

Інструкція з охорони праці та безпеки життєдіяльності слухачів під час виконання лабораторно-практичних робіт з предмету «Моделювання та художнє оформлення одягу»

I. Загальні положення.

1. До роботи допускаються учні, які пройшли інструктаж з охорони праці та безпеки життєдіяльності.

II. Перед початком ЛПР потрібно:

1. Ознайомитись з темою і метою роботи;
2. Вивчити теоретичні відомості відповідно до теми даної роботи;
3. Ознайомитись з методичними вказівками про порядок проведення ЛПР та з вимогами, щодо оформлення звіту;
4. Перевірити своє робоче місце, переконатись, щоб воно було достатньо освітлене, не захащене і відповідає безпечним умовам праці

III. Під час проведення ЛПР учні повинні:

1. Дотримуватись дисципліни та не відволікати інших слухачів від роботи;
2. Дотримуватись правил безпечних умов праці при виконанні робіт з ножицями;
3. Інструменти і пристосування зберігати у спеціально відведеному місці;
4. Під час виконання ЛПР користуватись тільки справним інструментом.

IV. Після закінчення ЛПР учні повинні:

1. Прибрати своє місце;
2. Здати інструменти викладачу;
3. Здати звіт про виконану роботу.

Організація лабораторно-практичних робіт

Виконання лабораторно-практичних робіт

складається з таких етапів:

- підготовка до роботи;
- виконання завдань лабораторно-практичної роботи;
- оформлення звіту (текстової частини та креслень);
- захист лабораторно-практичної роботи.

Перед виконанням лабораторно-практичної роботи слухач повинен вивчити теоретичний матеріал відповідної теми, ознайомитись з методичними вказівками, щодо виконання роботи.

Підготовленість слухачів до роботи перевіряється шляхом усного опитування або за допомогою контрольних завдань.

Захист лабораторно-практичних робіт

Проводиться в індивідуальному порядку. За результатами співбесіди з слухачами з теоретичного матеріалу відповідної теми, перевірки та аналізу звітів викладач вирішує питання про залік лабораторно-практичної роботи. До наступної роботи допускаються слухачі, які склали залік з попередньої лабораторно-практичної роботи.

Звіт з лабораторно-практичної роботи складається з графічної та текстової частини

Текстова частина звіту утримує такі структурні елементи:

- титульна сторінка;
- тема та мета лабораторно практичної роботи;
- текст звіту;
- висновки роботи

Текст звіту подається чорною або синьою пастою та супроводжується малюнками.

Графічна частина звіту складається з графічного зображення ескізів моделей та нанесення на лекала виробу фасонних ліній за допомогою яких і проектують ту чи іншу деталь виробу відносно моделі.

Креслення виконують згідно правил технічного креслення.

Лабораторно - практична робота №1 (I варіант)

Тема: Зображення моделі одягу на фігурі людини з урахуванням законів композиції та напрямку моди.

Мета роботи: Уміти розрізняти поняття «стиль» і «мода», визначати стиль епохи і одягу та розробляти моделі одягу заданого стилю, знати, як правильно будувати композицію та причини її порушення.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О.Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір.

Порядок виконання роботи

1. Обрати і замалювати три моделі жіночих суконь різних за стилем (класичного, спортивного та романтичного).
2. Детально описати обрану модель романтичного стилю та охарактеризувати її стильове вирішення.
3. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості до ЛПР№1

СТИЛЬ – це стійка, що конкретно визначена мова епохи, якою вона виражає її красу, економічне становище людей, їхнє світосприймання. Основні риси стилю будь - якої епохи відображаються в архітектурі, предметах побуту, костюмі. У костюмі вони виражені в його формі, пропорціях, кількості складових костюма, способі його ношення та кольоровій гаммі.

МОДА – нетривале панування тих чи інших смаків, що виявляється у предметах побуту, особливо в одязі.

Сучасний стиль – це зручність, простота і художня виразність, максимальна різноманітність форм і матеріалів, гармонійна узгодженість форм з призначенням і матеріалом. Кожна історична епоха характеризується певним стилем одягу.

КОМПОЗИЦІЯ – це поєднання елементів одягу, об'єднаних в єдине ціле задумом художника - модельєра. В моделюванні важливо значення набувають закони композиції, їх є чотири.

I. Закон - визначає підпорядкованість композиції його призначенню і виявленню та передбачає три правила.

I. правило - форма одягу повинна відповідати його призначенню.

II. *правило-відповідність* тканини призначенню і формі і здійснюється на основі.

III. *правило-тканина* та вид оздоблення має відповідати його призначенню та формі, оздоблення має узгоджуватися з властивостями тканини, його формою і призначенням.

II. Закон - визначає розподіл елементів на основні і другорядні.

Основні елементи створюють основу композиції а *другорядні* її доповнюють. Під час моделювання необхідно уточнювати кількість, величину та форму деталей,

їхню співрозмірність і узгодженість з моделлю. Оскільки зміна будь-якого елемента композиції впливає на його форму або розміщення.

III. Закон - тісно пов'язаний з наявністю композиційного центру, яким можуть бути як основні так і другорядні елементи композиції.

Композиційний центр вважається вдалим, якщо вдало поєднані 2-3 елемента, на яких зроблено композиційний акцент.

Добір основних акцентів композиції залежить від стилю одягу та індивідуальності художника-модельєра.

IV. Закон - доводить, що композиція одягу може бути завершеною лише тоді коли при її створенні дотримувались трьох законів.

Цілісність композиції – це підпорядкованість другорядному головному, взаємозв'язок всіх елементів та їхню рівновагу, яка чітко виявляє творчий задум художника-модельєра. Завершена композиція одягу сприяє високохудожньому оформленню моделей, формуванню та розвитку смаку і культурі одягатися.

Методичні вказівки

1. Із журналів мод вибрати моделі класичного, спортивного та романтичного стилів.
2. Замалювати моделі з урахуванням елементів композиції й композиційних засобів, наявності композиційного центру та співвідношення усіх частин і елементів композиції між собою і статуєю людини.
3. Ескізи виконувати на статуру у повний зріст, відповідно до канону, показуючи вигляд спереду та ззаду. Ескізи виконуються олівцем у чорно - білому кольорі, виділяючи всі лінії фасону.
4. Детально описати модель романтичного стилю, спираючись на правила опису моделі: спочатку описують конструктивно - декоративні елементи на пілочки, спинці, вказують крій рукава, коміра та інших елементів одягу.
5. Дати повну характеристику романтичного стилю. Вказати чим відрізняються моделі романтичного стилю від моделей інших стилів.
6. Як, ще називають даний стиль?
7. Вказати особливості даного стилю.

Хід роботи

Таблица №1

Класичний стиль	Романтичний стиль	Спортивний стиль

Таблица №2

[illegible]

Контрольні запитання

Картка - завдання

1. За описом моделі визначити її стиль одягу.

Сукня вільного силуету, відрізна вище лінії талії. На пілочці асиметричне драпування. Рукав вшивний, довгий, розширений по всій довжині.

- 1) Класичний;
- 2) Романтичний;
- 3) Народний;
- 4) Спортивний.

2. За описом моделі визначити її стиль одягу.

Сукня із вовняної тканини прямого силуету, відрізна по лінії талії. Спинка та пілочка з кокетками. На пілочках рельєфи в яких розміщено кишені. Рукав кімоно довгий на манжеті. Талію зафіксовано поясом.

- 1) Класичний;
- 2) Романтичний;
- 3) Спортивний.

3. Закінчити речення

Стиль це _____

Мода це _____

Композиція це _____

Вставити пропущені слова:

Для _____ стилю характерні смугасті сорочки, білі широкі штани, хустки, матроські коміри; колір синій, білий, блакитний.

Для _____ стилю характерні елементи народного костюму різних країн, простота форми, пишність, вільність, оригінальність.

Для _____ стилю характерні строгі лінії силуету, відомою простотою деталей її доповнень.

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно - практичної роботи

Лабораторно - практична робота №1 (II варіант)

Тема: Зображення моделі одягу на фігурі людини з урахуванням законів композиції та напрямку моди.

Мета роботи: Уміти розрізняти поняття «стиль» і «мода», визначати стиль епохи і одягу та розробляти моделі одягу заданого стилю, знати, як правильно будувати композицію та причини її порушення.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О.Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір.

Порядок виконання роботи

1. Обрати і замалювати три моделі жіночих суконь різних за стилем (класичного, спортивного та романтичного).
2. Детально описати обрану модель спортивного стилю та охарактеризувати її стильове вирішення.
3. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості до ЛПР№1

СТИЛЬ – це стійка, що конкретно визначена мова епохи, якою вона виражає її красу, економічне становище людей, їхнє світосприймання. Основні риси стилю будь - якої епохи відображаються в архітектурі, предметах побуту, костюмі. У костюмі вони виражені в його формі, пропорціях, кількості складових костюма, способі його ношення та кольоровій гаммі.

МОДА – нетривале панування тих чи інших смаків, що виявляється у предметах побуту, особливо в одязі.

Сучасний стиль – це зручність, простота і художня виразність, максимальна різноманітність форм і матеріалів, гармонійна узгодженість форм з призначенням і матеріалом. Кожна історична епоха характеризується певним стилем одягу.

КОМПОЗИЦІЯ – це поєднання елементів одягу, об'єднаних в єдине ціле задумом художника - модельєра. В моделюванні важливо значення набувають закони композиції, їх є чотири.

I. Закон - визначає підпорядкованість композиції його призначенню і виявленню та передбачає три правила.

I. правило - форма одягу повинна відповідати його призначенню.

II. *правило-відповідність* тканини призначенню і формі і здійснюється на основі.

III. *правило-тканина* та вид оздоблення має відповідати його призначенню та формі, оздоблення має узгоджуватися з властивостями тканини, його формою і призначенням.

II. Закон - визначає розподіл елементів на основні і другорядні.

Основні елементи створюють основу композиції а *другорядні* її доповнюють. Під час моделювання необхідно уточнювати кількість, величину та форму деталей,

їхню співрозмірність і узгодженість з моделлю. Оскільки зміна будь-якого елемента композиції впливає на його форму або розміщення.

III. Закон - тісно пов'язаний з наявністю композиційного центру, яким можуть бути як основні так і другорядні елементи композиції.

Композиційний центр вважається вдалим, якщо вдало поєднані 2-3 елемента, на яких зроблено композиційний акцент.

Добір основних акцентів композиції залежить від стилю одягу та індивідуальності художника-модельєра.

IV. Закон - доводить, що композиція одягу може бути завершеною лише тоді коли при її створенні дотримувались трьох законів.

Цілісність композиції – це підпорядкованість другорядному головному, взаємозв'язок всіх елементів та їхню рівновагу, яка чітко виявляє творчий задум художника-модельєра. Завершена композиція одягу сприяє високохудожньому оформленню моделей, формуванню та розвитку смаку і культурі одягатися.

Методичні вказівки

1. Із журналів мод вибрати моделі класичного, спортивного та романтичного стилів.
2. Замалювати моделі з урахуванням елементів композиції й композиційних засобів, наявності композиційного центру та співвідношення усіх частин і елементів композиції між собою і статуєю людини.
3. Ескізи виконувати на статуру у повний зріст, відповідно до канону, показуючи вигляд спереду та ззаду. Ескізи виконуються олівцем у чорно - білому кольорі, виділяючи всі лінії фасону.
4. Детально описати модель спортивного стилю, спираючись на правила опису моделі: спочатку описують конструктивно - декоративні елементи на пілочці, спинці, вказують крій рукава, коміра та інших елементів одягу.
5. Дати повну характеристику спортивного стилю. Вказати чим відрізняються моделі спортивного стилю від моделей інших стилів.
6. Як, ще називають даний стиль?
7. Вказати особливості даного стилю.

Хід роботи

Таблица №1

Класичний стиль	Романтичний стиль	Спортивний стиль

Таблица №2

[illegible]

Контрольні запитання

Картка - завдання

1. За описом моделі визначити її стиль одягу.

Сукня вільного силуету, відрізна вище лінії талії. На пілочки асиметричне драпування. Рукав вшивний, довгий, розширений по всій довжині.

- 1) Класичний;
- 2) Романтичний;
- 3) Народний;
- 4) Спортивний.

2. За описом моделі визначити її стиль одягу.

Сукня із вовняної тканини прямого силуету, відрізна по лінії талії. Спинка та пілочка з кокетками. На пілочках рельєфи в яких розміщено кишені. Рукав кімоно довгий на манжеті. Талію зафіксовано поясом.

- 1) Класичний;
- 2) Романтичний;
- 3) Спортивний.

3. Закінчити речення

Стиль це _____

Мода це _____

Композиція це _____

Вставити пропущені слова:

Для _____ стилю характерні смугасті сорочки, білі широкі штани, хустки, матроські коміри; колір синій, білий, блакитний.

Для _____ стилю характерні елементи народного костюму різних країн, простота форми, пишність, вільність, оригінальність.

Для _____ стилю характерні строгі лінії силуету, відомою простотою деталей її доповнень.

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно - практичної роботи

Лабораторно-практична робота №2 (І варіант)

Тема: Моделювання плечових виробів різних фасонів, згідно з напрямом моди.

Мета роботи: Закріплення знань, щодо основних елементів технічного моделювання одягу, формування навичок моделювання плечового виробу при переносі нагрудних виточок в лінію горловини і бокового зрізу та переносі нагрудних виточок в фігурну кокетку.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О. Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір, ножиці, комплекти базових лекал, інструкційні картки.

Порядок виконання роботи

1. Отримати завдання.
2. За допомогою базових лекал пілочки та спинки М 1:4, виконати технічне моделювання, а саме:
 - 1) нанести лінії фасону;
 - 2) виконати моделювання відносно заданих моделей.
3. Описати послідовність роботи при визначенні лінії кокетки та при переносі виточки;
4. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості

Художнє проектування виробу завжди розпочинається з творчого процесу-створення моделі. Творче моделювання це власна розробка модельєром зовнішнього вигляду моделі, створення її композиції та готового зразка. В даному процесі важливими є джерела художньої ідеї, фантазії, емоційне сприйняття модельєрами гармонії природи, суспільного і культурного життя, матеріальної та духовної скарбниці минулого. Не випадково відомий французький кутюр'є П'єр Карден підкреслював: «мода – це спосіб відображення якостей окремої особистості в соціальному і моральному аспектах». На відміну від творчого, технічне моделювання – це процес розробки нових фасонів одягу за відомими рисунками або ілюстраціями моделей. Технічне моделювання вміщує в себе вивчення зовнішнього вигляду моделі, вибір базових креслень та нанесення на них фасонних ліній.

Прийоми технічного моделювання базуються на знаннях і вміннях побудови деталей одягу конструктивним способом. Тому для створення

різних фасонів моделей не завжди потрібна нова побудова креслень, оскільки в окремих випадках використовуються окремі конструкції.

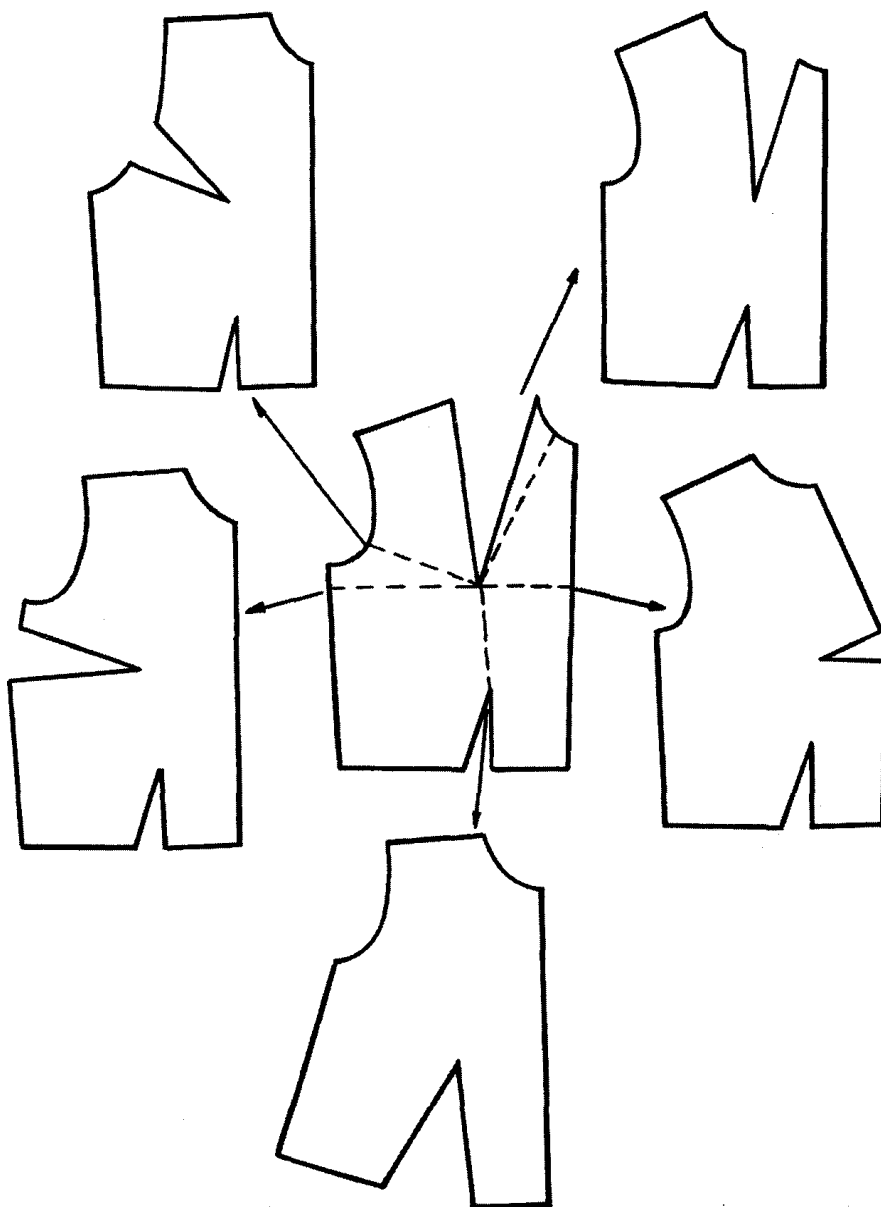
До конструктивно - декоративних елементів, що створюють відповідну форму моделі, відносять: виточку, складки, защіпи, рельєфи, підрізи, кокетки.

Виточка – це конструктивний елемент одягу, який забезпечує об'ємну форму виробу на виступаючих точках статури.

У базовій конструкції креслення нагрудну виточку, направлену від плечового зрізу, називають *основною*.

Похідними щодо основної виточки є складки, зборки, защіпи, рельєфи, драпування, які створюють об'ємну форму з метою декоративної прикраси окремої частини або цілого виробу. Їх використовують також для збільшення об'єму верхньої частини виробу.

Місце розміщення виточки залежить від фасону моделі, її можна переміщувати на будь-який зріз.

Загальна схема переміщення нагрудної виточки

Для переміщення нагрудної виточки в лінію пройми, горловини, бокового зрізу, на лінію талії та середини переду необхідно:

- визначити нове положення виточки;
- з'єднати визначену точку з кінцем основної виточки;
- виконати розріз за наміченою лінією у напрямі заданому фасоном;
- розхил основної виточки закрити для утворення нової.

У процесі переміщення нагрудної виточки можуть виникнути дефекти:

- Неправильно визначене нове положення напрямку виточки;
- Конфігурація новоутвореної виточки не відповідає заданому фасону;
- Розхил виточки основи нерівномірно розподілено для утворення зборок або складок.

Кокетка – це відрізний декоративно-конструктивний елемент одягу розміщений у верхній частині сукні, спідниці, штанів, тощо. Лінії кокетки бувають різних форм: прямі, фігурні, овальні. Розміри кокетки впливають на зорове сприйняття форм одягу.

Наприклад, кокетки малих розмірів видовжують статуру, а великих – зменшують. В сукнях та блузах кокетки можуть бути із тканин інших кольорів.

Лінію кокетки проектують з урахуванням розташування нагрудної виточки. У разі, коли кокетка має малі розміри по довжині, тобто знаходиться вище лінії грудей, то частину розхилу виточки залишають і оформлюють згідно моделі.

Для переміщення виточки під кокетку необхідно:

- наживити шпильками основну виточку;
- нанести конфігурацію ліній кокетки згідно фасону;
- за наміченими лініями виконати розріз;
- розхил виточки на кокетці залишити закритим;
- залишок нагрудної виточки перенести у м'які зборки, складки, заціпи, рельєфи.

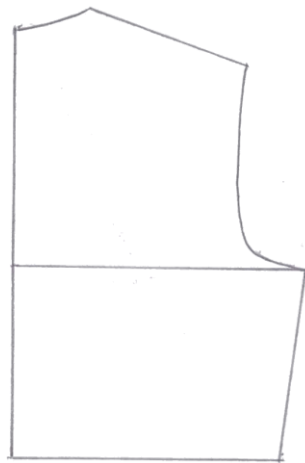
У процесі переміщення нагрудної виточки можуть виникнути такі дефекти:

- неправильно визначене нове положення напрямку виточки;
- конфігурація новоутвореної виточки не відповідає заданому фасону;
- розхил виточки основи нерівномірно розподілено для утворення зборок або складок

Методичні вказівки

1. Отримати карту – завдання
2. За допомогою базових лекал виконати переміщення нагрудної виточки в лінію горловини і бокового зрізу та перенос нагрудної виточки в фігурну кокетку

Спинка

Пілочка

Інструкційна картка

Тема: Переміщення нагрудної виточки та моделювання фігурної кокетки на деталях одягу

Переміщення нагрудної виточки у бічний зріз

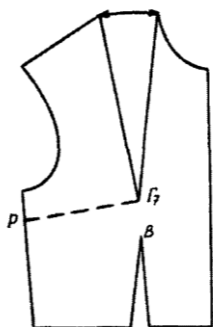

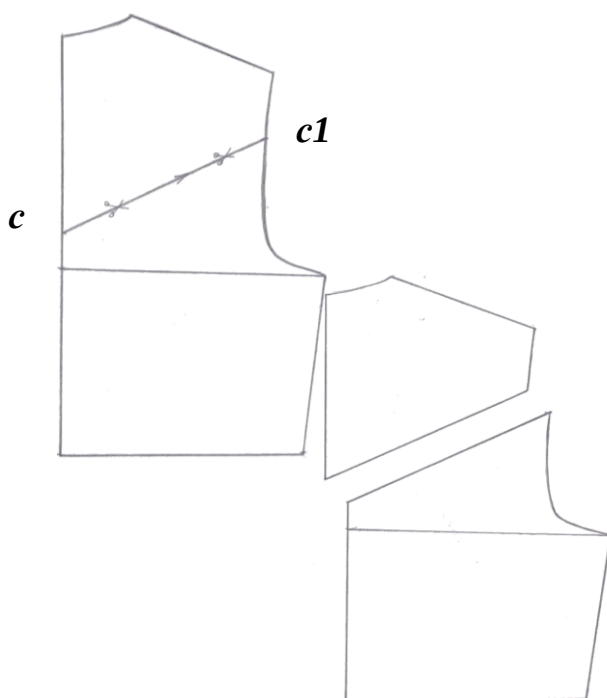
Рис.1

Рис.2

Від вершини бокового зрізу (т.Г7) до низу на 3-5см визначається т.Р; (рис.1) Визначена т.Р з'єднується з кінцем нагрудної виточки Г7; по наміченій лінії виконується розріз; розхил виточки основи закривається (рис.2)

Моделювання фігурної кокетки на спинці

Від верхньої точки середини спинки вниз по середньому зрізу відкладаємо 18см. тС. Від плечової точки вниз по зрізу пройми відкладаємо 6см. тС1. Точку С з'єднуємо прямою з точкою С1. По наміченій лінії виконуємо розріз.

КАРТКА – ЗАВДАННЯ

 Переміщення нагрудної виточки у бічний зріз	 Моделювання фігурної кокетки на спинці.
Послідовність переміщення нагрудної виточки у бічний зріз:	Послідовність моделювання фігурної кокетки на пілочці:

Контрольні запитання

1. Виточка це – _____

2. Підріз це – _____

3. Похідні основної виточки – _____

4. Описати послідовність переміщення нагрудної виточки під пряму горизонтальну кокетку _____

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно-практичної роботи

Лабораторно-практична робота №2 (II варіант)

Тема: Моделювання плечових виробів різних фасонів, згідно з напрямом моди.

Мета роботи: Закріплення знань, щодо основних елементів технічного моделювання одягу, формування навичок моделювання плечового виробу при переносі нагрудних виточок в лінію горловини і бокового зрізу та переносі нагрудних виточок в фігурну кокетку.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О. Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір, ножиці, комплекти базових лекал, інструкційні картки.

Порядок виконання роботи

1. Отримати завдання.
2. За допомогою базових лекал пілочки та спинки М 1:4, виконати технічне моделювання, а саме:
 - 3) нанести лінії фасону;
 - 4) виконати моделювання відносно заданих моделей.
3. Описати послідовність роботи при визначенні лінії кокетки та при переносі виточки;
4. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості

Художнє проектування виробу завжди розпочинається з творчого процесу-створення моделі. Творче моделювання це власна розробка модельєром зовнішнього вигляду моделі, створення її композиції та готового зразка. В даному процесі важливими є джерела художньої ідеї, фантазії, емоційне сприйняття модельєрами гармонії природи, суспільного і культурного життя, матеріальної та духовної скарбниці минулого. Не випадково відомий французький кутюр'є П'єр Карден підкреслював: «мода – це спосіб відображення якостей окремої особистості в соціальному і моральному аспектах». На відміну від творчого, технічне моделювання – це процес розробки нових фасонів одягу за відомими рисунками або ілюстраціями моделей. Технічне моделювання вміщує в себе вивчення зовнішнього вигляду моделі, вибір базових креслень та нанесення на них фасонних ліній.

Прийоми технічного моделювання базуються на знаннях і вміннях побудови деталей одягу конструктивним способом. Тому для створення

різних фасонів моделей не завжди потрібна нова побудова креслень, оскільки в окремих випадках використовуються окремі конструкції.

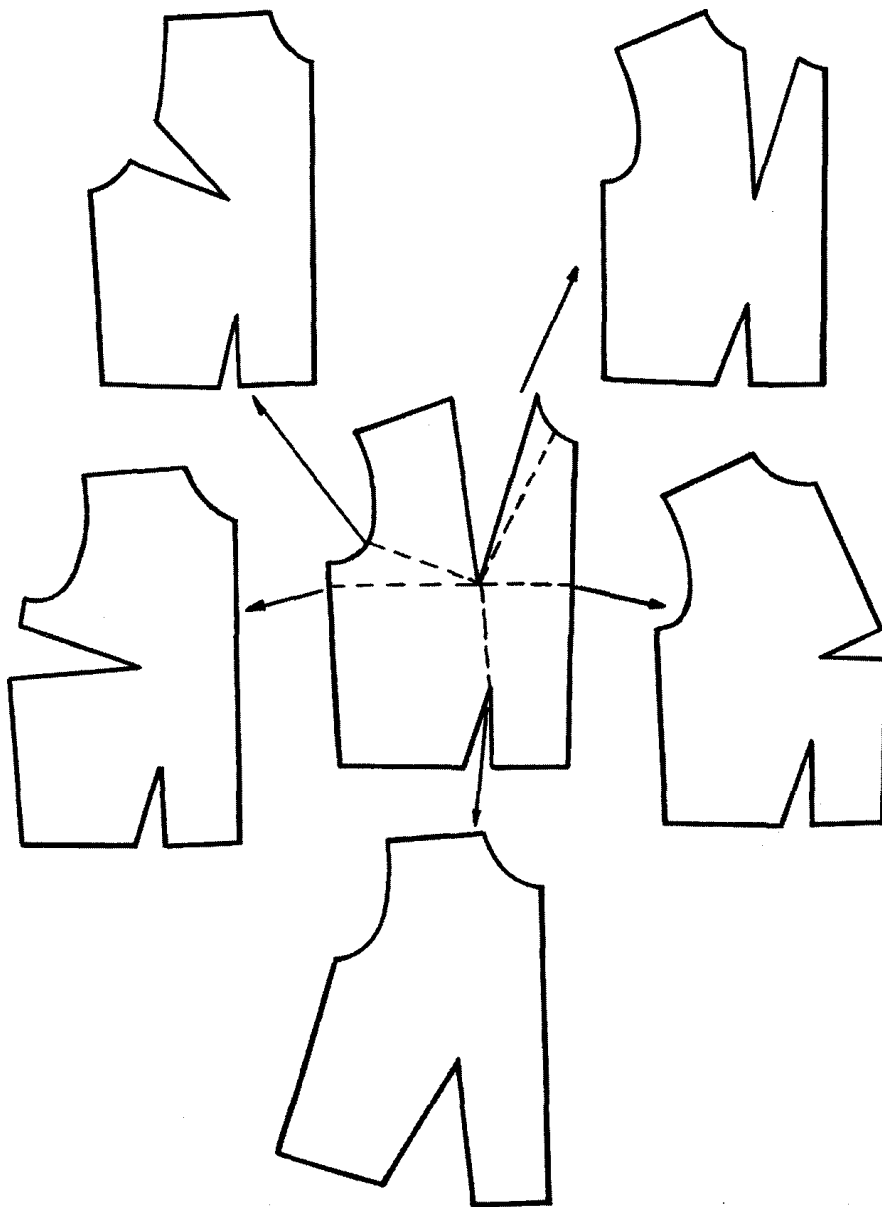
До конструктивно - декоративних елементів, що створюють відповідну форму моделі, відносять: виточку, складки, защіпи, рельєфи, підрізи, кокетки.

Виточка – це конструктивний елемент одягу, який забезпечує об'ємну форму виробу на виступаючих точках статури.

У базовій конструкції креслення нагрудну виточку, направлену від плечового зрізу, називають *основною*.

Похідними щодо основної виточки є складки, зборки, защіпи, рельєфи, драпування, які створюють об'ємну форму з метою декоративної прикраси окремої частини або цілого виробу. Їх використовують також для збільшення об'єму верхньої частини виробу.

Місце розміщення виточки залежить від фасону моделі, її можна переміщувати на будь-який зріз.

Загальна схема переміщення нагрудної виточки

Для переміщення нагрудної виточки в лінію пройми, горловини, бокового зрізу, на лінію талії та середини переду необхідно:

- визначити нове положення виточки;
- з'єднати визначену точку з кінцем основної виточки;
- виконати розріз за наміченою лінією у напрямі заданому фасоном;
- розхил основної виточки закрити для утворення нової.

У процесі переміщення нагрудної виточки можуть виникнути дефекти:

- Неправильно визначене нове положення напрямку виточки;
- Конфігурація новоутвореної виточки не відповідає заданому фасону;
- Розхил виточки основи нерівномірно розподілено для утворення зборок або складок.

Кокетка – це відрізний декоративно-конструктивний елемент одягу розміщений у верхній частині сукні, спідниці, штанів, тощо. Лінії кокетки бувають різних форм: прямі, фігурні, овальні. Розміри кокетки впливають на зорове сприйняття форм одягу.

Наприклад, кокетки малих розмірів видовжують статуру, а великих – зменшують. В сукнях та блузах кокетки можуть бути із тканин інших кольорів.

Лінію кокетки проектують з урахуванням розташування нагрудної виточки. У разі, коли кокетка має малі розміри по довжині, тобто знаходиться вище лінії грудей, то частину розхилу виточки залишають і оформлюють згідно моделі.

Для переміщення виточки під кокетку необхідно:

- наживити шпильками основну виточку;
- нанести конфігурацію ліній кокетки згідно фасону;
- за наміченими лініями виконати розріз;
- розхил виточки на кокетці залишити закритим;
- залишок нагрудної виточки перенести у м'які зборки, складки, заціпи, рельєфи.

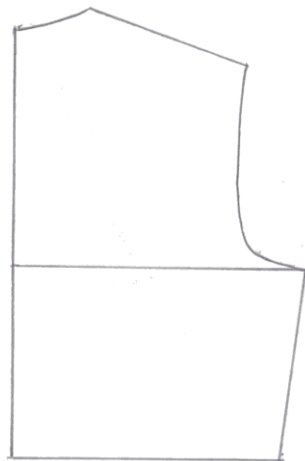
У процесі переміщення нагрудної виточки можуть виникнути такі дефекти:

- неправильно визначене нове положення напрямку виточки;
- конфігурація новоутвореної виточки не відповідає заданому фасону;
- розхил виточки основи нерівномірно розподілено для утворення зборок або складок

Методичні вказівки

1. Отримати карту – завдання
2. За допомогою базових лекал виконати переміщення нагрудної виточки в лінію горловини і бокового зрізу та перенос нагрудної виточки в фігурну кокетку

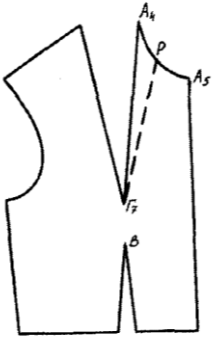
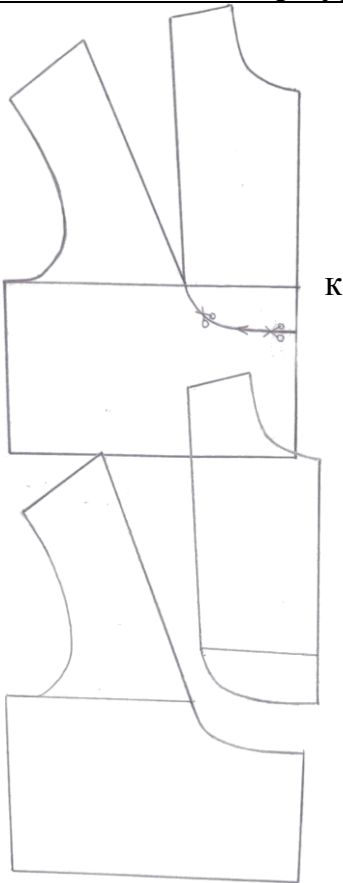
Спинка

Пілочка

Інструкційна картка

Тема: Переміщення нагрудної виточки та моделювання фігурної кокетки на деталях одягу

Переміщення нагрудної виточки в лінію горловини	
 Рис. 1 Рис. 2	Лінія горловини ділиться на дві або три однакові частини для визначення нового розташування виточки; (рис.1) визначена т. Р з'єднується з кінцем нагрудної виточки т.Г7; за визначеною лінією виконується розріз (від т.Р до Г7); розхил виточки основи закривається (рис.2)
Моделювання фігурної кокетки на пілочці.	
	Від лінії грудей донизу по середньому зрізу пілочки відкладаємо 4см. т.К з'єднуємо плавною лінією з кінцем нагрудної виточки. По наміченій лінії виконується розріз.

КАРТКА – ЗАВДАННЯ

 Переміщення нагрудної виточки в лінію горловини	 Моделювання фігурної кокетки на пілочці
Послідовність переміщення нагрудної виточки в лінію горловини:	Послідовність моделювання фігурної кокетки на пілочці:

Контрольні запитання

1. Які види кокеток ви знаєте?

2. Чи доцільно проектувати кокетки в поясних виробх ? (обґрунтуйте чому)

3. Назвати основну умову переміщення нагрудної виточки під лінію кокеток

4. Підріз це – _____

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно - практичної роботи

Лабораторно-практична робота №3 (І варіант)

Тема: Моделювання постільної, натільної білизни різних форм.

Мета роботи: закріплення знань, щодо основних елементів технічного моделювання одягу та формування навичок моделювання жіночого одягу для сну; набуття практичних навиків щодо внесення в основу креслення конструкції зміни відносно до фасону.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О.Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір, ножиці, комплекти базових лекал, інструкційні картки.

Порядок виконання роботи

1. Замалювати обрану модель (вигляд спереду і ззаду)
2. Описати зовнішній вигляд моделі.
3. Нанести на основних деталях нічної сорочки фасонні лінії відповідно до моделі.
4. Виконати моделювання.
5. Виготовити робочі лекала.
6. Скласти специфікацію деталей крою.
7. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості

Нічна сорочка – необхідна деталь у гардеробі будь-якої жінки. Видів цього одягу безліч – від тонких мереживних коротких пеньюарів до «бабусиних» сорочок. На сьогоднішній день кожна жінка може підібрати собі сорочку відповідно до власних побажань або потреб. Одні люблять моделі з декоративними елементами – сексуальні мереживні сорочки, деталі з шнурованням, інші відчують себе добре лише в об'ємній фланелевій сорочці.

В наш час дуже важко відшукати жінку у якої в гардеробі не було б нічної сорочки.

Нічна сорочка відповідає за комфорт під час сну а також служить елементом еротичного гардеробу. Жінки настільки привикли до цього виду одягу, що не уявляють життя без неї. Яка ж історія нічної сорочки?

Історія нічної сорочки нараховує декілька століть. До 14 століття жінки не мали можливості носити цю річ. Перший одяг для сну появився в Чехії в 15ст., тоді нічна сорочка, або, ще її називали юбка для спальні, представляла собою широку і довгу річ великих розмірів, таку річ могли носити тільки багаті люди.

В 19ст. даний елемент став більш доступним. Він став обов'язковим спальним атрибутом не тільки в жіночому гардеробі, але й в чоловічому. Уже в ті часи кожна жінка могла собі дозволити декілька моделей сорочки. Але найбільш популярним вважалось класичний покрій сорочки, виготовлений із лляної або бавовняної тканини. Жінки із багатих сімей носили сорочки із натурального шовку.

В Росії нічні сорочки стали носити лише декілька десятиліть назад. Для їх пошиття використовували сатин, льон, бавовну. Та в ті часи такий вид одягу було дуже важко купити в магазині, тому багато жінок шили нічні сорочки собі самі.

В наш час кожна жінка може прикрасити свій гардероб декількома моделями нічних сорочок, як теплими виготовленими із фланелі та бязі, так і еротичними із шовку та мережива.

Під час моделювання нічних сорочок можуть виникнути дефекти:

- модель не відповідає обраному фасону;
- не забезпечуються функціональність та зручність;
- модель перенасичена різними оздобленнями та доповненнями;
- форма, крій не відповідають призначенню моделі;
- тканина, оздоблення та колір не узгоджуються з вимогами домашнього одягу;
- модель не пасує індивідуальним особливостям статури.

З метою уникнення дефектів необхідно:

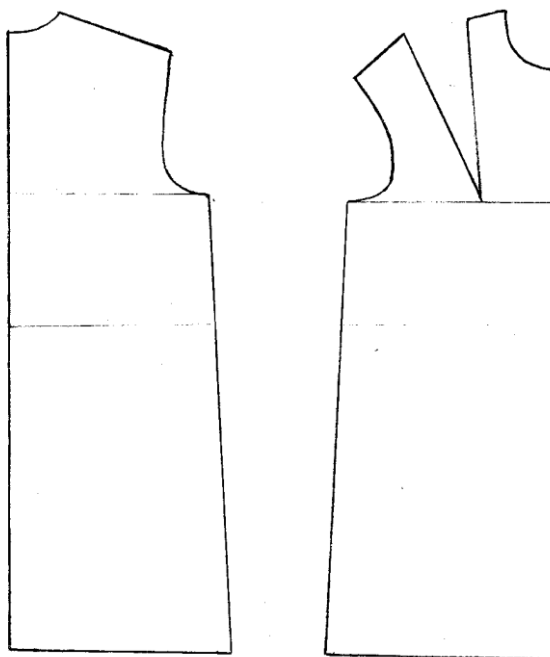
- обрати модель відповідно до призначення, сезону, типу статури, віку людини;
- крій і форма моделі добирають з урахуванням гігієнічних та експлуатаційних вимог;
- тканину, оздоблення, доповнення, їхній колір добирають відповідно до фасону моделі та особливостей інтер'єру житла.

Методичні вказівки

1. Замалювати модель позначаючи конструктивно - декоративні лінії та описати зовнішній вигляд моделі за схемою:

- назва виробу, призначення;
- опис тканини, силует;
- опис пілочки, спинки, рукава, коміра, застібки;
- оздоблення фурнітура

2. Технічне моделювання виконують за допомогою інструкційної картки та базових лекал а саме: пілочки та спинки.

Спинка

Пілочка

3. Виготовити робочі лекала.
4. Скласти специфікацію деталей крою.

Інструкційна картка

Тема: Моделювання нічної сорочки

Малюнок моделі	Послідовність моделювання нічної сорочки
	<u>Спинка</u> Поглиблюємо горловину: від т.ростка вниз по середній лінії спинки відкладаємо 2см. т.Г. Від т. основи плеча по плечовій лінії – 4см. т.Г₁. Точку Г з'єднуємо з т. Г₁. Поглиблюємо пройму: від плечової т. по лінії плеча відкладаємо 6см.- т.П. Оформляємо лінію пройми з'єднуючи т.П з вершиною бічної лінії. <u>Пілочка</u> Поглиблюємо горловину: від центра горловини вниз 12см - т.Г₂. Від т. основи плеча пілочки по плечовій лінії 4см - т.Г₃. Плавною лінією оформляємо нове положення горловини через т.Г₂ та Г₃. Поглиблюємо пройму від плечової т. по плечовій лінії -6см т.П₁. Оформляємо лінію пройми з'єднуючи т.П₁ з т.Г₄-вершиною бічної лінії. Моделювання кокетки: від кінця нагрудної виточки вниз 8см - т.К. Від т.Г₂ вниз 4см.т.К₁. Оформляємо зріз кокетки: з'єднуємо плавною лінією т.Г₄ з К і К₁. Кокетку відрізаємо. Від т.К розрізаємо до кінця нагрудної виточки. Розхил нагрудної виточки закриваємо. Нагрудна виточка переміщується на лінію кокетки і закладається в м'які складки.

Хід роботи

[illegible]

Моделювання нічної сорочки

Спинка	Пілочка

Специфікація деталей крою нічної сорочки

Деталі крою (лекала)	Назва та кількість деталей крою

Контрольні запитання

Яким вимогам повинен відповідати одяг для сну? _____

Чи доцільно використовувати велику кількість швів при проектуванні нічних сорочок і чому? _____

Які види тканин та елементи оздоблення використовують для виготовлення одягу для сну? _____

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно-практичної роботи

Лабораторно-практична робота №3 (II варіант)

Тема: Моделювання постільної, натільної білизни різних форм.

Мета роботи: закріплення знань, щодо основних елементів технічного моделювання одягу та формування навичок моделювання жіночого одягу для сну; набуття практичних навиків щодо внесення в основу креслення конструкції зміни відносно до фасону.

Комплексно-методичне забезпечення: підручник В.О. Радкевич «Моделювання одягу», журнали мод, лінійки, олівці, гумки, папір, ножиці, комплекти базових лекал, інструкційні картки.

Порядок виконання роботи

1. Замалювати обрану модель (вигляд спереду і ззаду).
2. Описати зовнішній вигляд моделі
3. Нанести на основних деталях жіночої піжами фасонні лінії відповідно до моделі.
4. Виконати моделювання.
5. Виготовити робочі лекала.
6. Скласти специфікацію деталей крою.
7. Дати відповіді на контрольні запитання.

Теоретичні відомості

Появі сучасної піжами жінки зобов'язані Азії, саме жителі Південної і Західної Азії ввели в ужиток легкі, вільні штани, які пізніше були названі піжамами. У XVIII столітті, з появою в країнах Азії європейців, піжами перекочували і в європейський гардероб. На початку XX століття піжами завоювали настільки велику популярність, що перестали бути виключно одягом для сну, у піжамах, наприклад, можна було приймати гостей з ранку. А класичний крій піжами пізніше знайшов відображення в одязі пляжної, спортивної і навіть вечірньої.

У жіночому гардеробі піжама з'явилася набагато пізніше, будучи спочатку атрибутом гардероба чоловічого. Втім, жінки завжди сміливо запозичували найбільш зручні зразки

чоловічого стилю, і піжама не стала винятком. Якщо чоловічі піжами випускалися із зручних матеріалів типу бавовни, то в жіночому гардеробі піжама швидко стала одягом куди більш гарною і навіть спокусливою.

У двадцятих роках ХХ століття піжама стала невід'ємним предметом жіночого гардеробу - навіть модні журнали того часу, в тому числі легендарна «Біблія моди» Vogue, рекомендували жінкам звертати на вибір піжами не меншу увагу, ніж на вибір нижньої білизни.

Сьогодні піжама - це зручний, комфортний одяг для сну, який поступово перетворився в один з найбільш популярних видів домашнього одягу. Більш того, завдяки окремим модним брендам піжама поступово стає одягом, в якому дозволяється з'являтися навіть на публіці. Так, наприклад, голлівудська акторка Джессіка Альба весною цього року з'явилася на червоній доріжці в ансамблі від Dolce & Gabbana, найбільше нагадував своїм кроєм класичну піжаму - правда, з дорогого шовку.

Одна з головних характеристик жіночої піжами - це комфорт: піжама традиційно відрізняється зручним та вільним кроєм. Основною тканиною, з якого випускаються піжами, вважається бавовна.

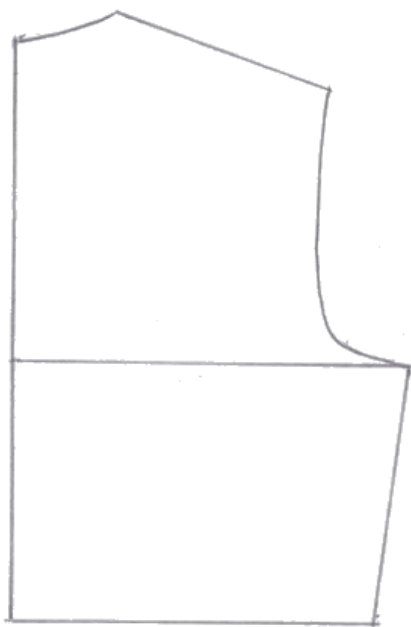
Завдяки різноманітності моделей і колірних рішень в піжамі дійсно зручно не тільки спати, але й просто проводити час вдома - більше того, в стильній піжамі можна з'явитися і перед близькими друзями які несподівано зайшли в гості з ранку. Жіночі піжами бувають як однотонними, так і прикрашеними різноманітними візерунками - від класичної клітки або візерунка в дрібний горошок до квіткового принта

Піжама - запорука привабливості в спальні

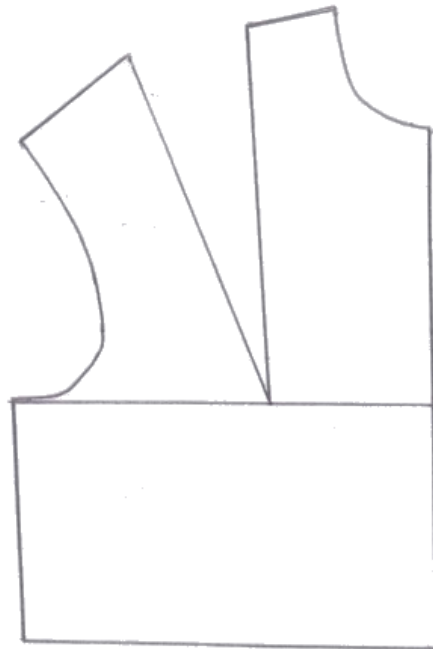
Численні бренди нижньої білизни не зупиняються на випуску піжам тільки з бавовни. Сучасні моделі піжам можуть бути не тільки затишними і комфортними, але й цілком спокусливими, виготовлені з шовку та атласу, які завдяки чуттєвості і розкоші тканин, обробці мереживом і прикрасі леопардовими принтами, можуть зробити жінку справжньою спокусницею.

Методичні вказівки

1. Замалювати модель позначаючи конструктивно-декоративні лінії та описати зовнішній вигляд моделі за схемою:
 - назва виробу, призначення;
 - опис тканини, силует;
 - опис пілочки, спинки, рукава, коміра, застібки;
 - оздоблення, фурнітура
2. Технічне моделювання виконують за допомогою базових лекал а саме: пілочки та спинки.

Спинка

Пілочка

3. Детально описати послідовність моделювання деталей піжами.
4. Виготовити робочі лекала.
5. Скласти специфікацію деталей крою.

Інструкційна картка

Тема: Моделювання жіночої піжами

Малюнок моделі	Послідовність моделювання жіночої піжами
	Моделювання пілочки. Поглиблюємо горловину на 4см від центра горловини, та на 2см від точки основи шиї. Оформляємо виріз горловини відносно моделі. Моделювання вирізу «капля»: від точки перетину лінії грудей та лінії середини пілочки вліво – 3см т.В та вниз 2см т.В₁. З'єднуємо точку центра горловини ввігнутою лінією з точками В та В₁. Нагрудну виточку переносимо на середню лінію пілочки. Моделювання спинки. Поглиблюємо горловину від точки ростка вниз по середній лінії спинки відкладаємо 2см та від точки основи плеча по плечовій лінії 2см т.Г₁. Точку Г з'єднуємо з т. Г₁.

Хід роботи

Опис зовнішнього вигляду

Моделювання піжамної куртки

Моделювання спинки	Моделювання пілочки

Специфікація деталей крою жіночої піжами

Назва деталей крою	Кількість деталей крою

Контрольні запитання

Яким вимогам повинен відповідати одяг для сну? _____

Назвати загальні правила моделювання жіночих піжам _____

Які види тканин та елементи оздоблення використовують для виготовлення жіночих піжам? _____

Висновки: _____

Якість оформлення лабораторно-практичної роботи

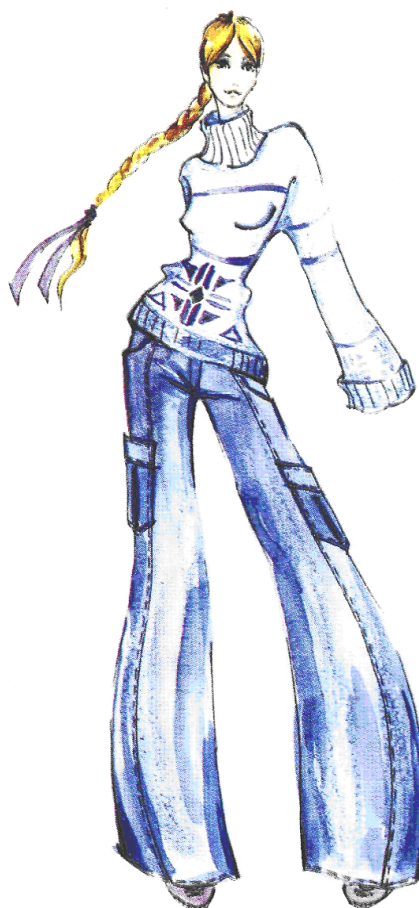
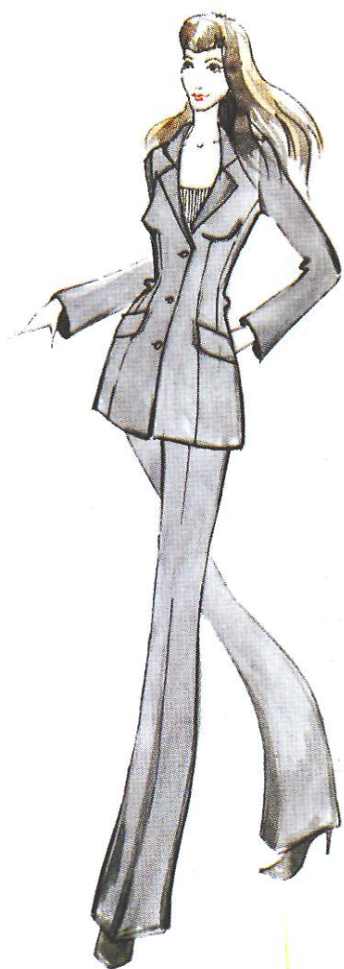

Список використаних джерел

1. В.О Радкевич «Моделювання одягу»
2. Е.Я.Борецька «Моделі одягу»
3. В.П. Ольховская «Техника кроя: модели, чертежи, схемы»
4. К.Р.Лазур «Швейне матеріалознавство»
5. В.Г.Литвин «Конструювання швейних виробів»
6. В.Г. Сивак «Легке плаття»
7. Журнали мод «Бурда»

Додатки до ЛПР №1

Додатки до ЛПР №2

**Додатки до ЛПР №3
(І варіант)**

**Додатки до ЛПР №3
(II варіант)**

